

[Christmas Møller.]

Det er fuldkommen meningsløst, at just de ærede Medlemmer Hr. Thomsen og Hr. Holstein, de to ærede Medlemmer, som uden at levere Skygge af Bevis gik ind i den Debat, som de gik ind i for kort Tid siden, stiller sig, som de gør. Der foreligger her et Forslag, som slet ikke bliver lagt op til en stor Sag, som ingen kan paastaa, at nogen af de udvalgsberettigede Partiers Ordførere har lagt op til noget kæmpemæssigt eller stort, men hvori vi blot siger: lad os saa faa Besked; og de eneste, der saa gør noget — jeg beder det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen undskyldte, at jeg ikke har opfattet ham rigtigt —, for at Forslaget ikke skal blive vedtaget, er de to ærede Medlemmer!

Til det ærede Medlem Hr. Thomsen skal jeg sige, at den almindelige Politik og den økonomiske Politik drøfter vi, naar Lejligheden er der, og da skal jeg give Udtryk for mit Partis Anskuelse. For øvrigt forstaar jeg godt, at det ærede Medlem Hr. Thomsen i Erindring om, hvorledes det gik ham for nylig, helst ikke omtaler det her foreliggende særlige Spørgsmaal mere.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Nu siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at valutapolitiske Krav af den Art, som her er fremsat, overhovedet ikke kan rejses fra Rigsdagens Side. Ja, saa vil jeg indrømme, at saa er det temmelig ligegyldigt, om Dagsordenen bliver fremsat i Dag eller i Morgen; men jeg vil dog minde det ærede Medlem om, at i Fjor, i Januar 1933, blev der fremsat Krav om valutapolitiske vidtrækkende Foranstaltninger. De blev maaske ikke formelt fremsat her i Salen, men de blev fremsat fra et Oppositionspartis Side over for den højt-ærede Regering, og de blev i ikke ringe Omfang taget til Følge af Regeringen, saa jeg vil dog mene, at et saadant Krav, selv om det er det ærede Medlem ubehageligt, meget vel kan rejses her i Salen. Og det er for at tvinge Partierne til at tage Stilling til Sagen, at jeg har rejst Spørgsmaalet i Form af en Paastand paa Overgang til Dagsorden, og at jeg har rejst det her under Behandlingen af en formelt set ganske ligegyldig Sag, men selvfølgelig kan det ogsaa rejses under Tillægsbevillingslovens Behandling og ogsaa rejses i Form af en Dagsorden under Tillægsbevillingslovens Behandling. Det, der er Hovedsagen, er at fremtvinge en

Situation, som nøder de respektive Partier til at vise aldeles klart og bestemt over for den offentlige Mening, og navnlig over for Landbostanden, hvad Medlemmerne vil i denne Sag.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Da det ærede Medlem Hr. Christmas Møller med stor Flid gaar uden om det Spørgsmaal, jeg to Gange har rettet til ham, ser jeg mig nødsaget til at rette det til ham tredie Gang. Mener det ærede Medlem med sit Forslag til Beslutning, at der skal udarbejdes en Oversigt over samtlige de lønnede Hverv, Tingets Medlemmer har i Kraft af, at de er Politikere, eller vil det ærede Medlem have det indskrænket til kun at omfatte de offentlige Hverv, Rigsdagens Medlemmer har i Kraft af, at de er Medlemmer af Rigsdagen?

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Forslagsstilleren (Christmas Møller): Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som jeg i mine andre korte Bemærkninger ikke har faaet svaret, fordi der ikke var Tid til det, og fordi Spørgsmaalet efter mit Skøn var meningsløst, eftersom det ærede Medlem kunde læse Svaret i Forslaget til Beslutning, skal jeg sige, at Forslaget til Beslutning udtrykkeligt siger, at Præsidium anmodes om

„at lade udarbejde en Oversigt over de lønnede Hverv og Kommissioner, som Rigsdagens Medlemmer er valgt eller udpeget til som Følge af deres Stilling som Medlem af Rigsdagen.“

Det er fuldkommen ligetil. At en Rigsdagsmand sidder det ene eller det andet Sted i en Bestyrelse, der ikke kommer hans Hverv som Rigsdagsmand ved, det falder begribeligvis uden for dette Forslag, det fremgaar af Forslagets Ordlyd.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein vil jeg gerne sige, at vort Syn paa, hvad der skete i Valutaspørgsmaalet i Januar 1933, har vi ikke lagt Skjul paa, men ingen vil bestride, at der er en kæmpemæssig Forskel mellem den Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal — fintmærkende, ømfindtligt og ømtaaligt, som det er — drøftedes, inden Afgørelsen faldt mellem de 3 andre Partier, og den Maade, paa hvilken det ærede Med-